

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2802/2022
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Раденко Миладиновић, адвокат из ..., против туженог „НИШ ЕКСПРЕС“ АД Ниш, чији је пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 179/19 од 10.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 05.07.2023. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 179/19 од 10.01.2020. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Нишу Гж1 179/19 од 10.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Нишу П1 2171/11 од 19.03.2018. године којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка правоснажно окончаног пресудом Основног суда у Нишу П1 2171/11 од 20.04.2012. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правоснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка није тражио.

Врховни суд је испитао побијано решење применом члана 412. у вези члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09) који се у овом случају примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У овој правној ствари поступак је правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1673/12 од 06.11.2012. године којом је потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2171/11 од 20.04.2012. године о одбијању тужбеног захтева за обавезивање туженог на исплату тужиоцу накнаде штете због незаконитог престанка радног односа.

Тужилац је 20.11.2017. године поднео предлог за понављање правноснажно окончаног поступка, из чије садржине произлази да је изјављен из разлога прописаних чланом 422. став 1. тачка 9. ЗПП. Према разлозима предлога, правноснажна пресуда Основног суда у Нишу П1 294/14 од 28.08.2016. године представља нови доказ, на основу кога би за тужиоца могла бити донета повољнија одлука да је тај доказ био употребљен у ранијем поступку, јер је истом изнет другачији правни став о захтеву за исплату накнаде штете због незаконитог престанка радног односа и одлучено усвајањем тужбеног захтева, у истоветној чињеничној и правној ситуацији у којој је правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П1 2171/11 од 20.04.2012. године, према истом туженом, захтев тужиоца одбијен, као неоснован. Уз предлог је приложио пресуду Основног суда у Нишу П1 294/14 од 28.08.2016. године и пресуду Апелационог суда у Нишу Гж1 3556/16 од 10.10.2017. године (којом је по жалби туженог потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 294/14 од 28.08.2016. године).

Првостепени суд је предлог за понављање поступка одбио као неоснован, а другостепени суд је побијаним решењем потврдио првостепено решење уз оцену да нису испуњени услови за понављање поступка прописани чланом 422. став 1. тачка 9. ЗПП, на које се предлагач позива.

По оцени Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда да у конкретном случају нису испуњени услови за понављање поступка.

Према члану 422. став 1. тачка 9. ЗПП, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се понови ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, разлози које подносилац предлога наводи не могу бити основ за понављање правноснажно окончаног поступка. Промењен правни став - правно схватање у касније донетим одлукама основних и апелационих судова, изнето у одлучивању у истоветним чињеничним и правним ситуацијама, не представља нови доказ на основу кога би за странку могла бити донета повољнија одлука да је тај доказ био употребљен у ранијем поступку. Тачније, наведена околност промене правног става, није разлог прописан у члану 422. ЗПП из којег се може поновити правноснажно окончан поступак. Осим тога, приложена правноснажна пресуда Основног суда у Нишу П1 294/14 од 28.08.2016. године обавезујућа је само за странке у том спору.

Из наведених разлога, применом члана 405. ЗПП у вези члана 412 став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић